

'Vroeger en Nu' wandeling

11 Poortwoning Waterleiding

Voormalige Poort/Opzichterwoning Van Gemeente Waterleidingen.

Twee pilaren markeren de toegangsweg naar het Pompstation. Oorspronkelijk stond er nog een derde pilaar, zo was er ruimte voor een loophek en inrijgedeelte. Ooit lagen er rails voor een treintje met kiepkarretjes voor het vervoer van cokes van een loswal aan de Gaasp naar het Pompstation.

De poortwoning is gebouwd in 1901. In Engelse stijl, want de bouw van de 'Vechtwaterleiding' was een Nederlands-Engelse samenwerking.

Er is een woongedeelte en aan de poortzijde een ontvangstruimte met fraai gestuukt plafond. Hier werden de zakelijke transacties afgehandeld; betalingen aan leveranciers en weekloonbetalingen aan de zogenaamde dagloners.

In 1985 begon de gemeente Amsterdam met het afstoten van alle dienstwoningen. In de daarop volgende jaren werd de woning zoveel mogelijk teruggebracht in de oude staat. Wel werd er aan de Zuidkant, de zonkant, een aanbouw bekleed met zink aangebracht. De erker aan de poortkant benadrukt de functie die het gebouw ooit had.

De tuin.

In 1988 ontworpen door Jacqueline van der Kloet tuinarchitecte van de theetuin bij de Ossenmarkt in Weesp. Het is haar eerste tuinontwerp voor een particulier.

De leilinden omarmen als het ware het huis en zijn bewoners en vormen een buffer tegen de drukke weg. Buxushagen in ellipsvorm en veel rozenstruiken. Veel oud medewerkers van Waterleidingen gaven aan dat er vroeger ook buxushaag vakken met rozen in de tuin waren.

Inmiddels zijn er veel bollen en meer heemplanten toegevoegd naar ontwerp van Lydia Steutel uit Driemond. Het bollentapijt in het ronde middenvak is als “veldbloemen”. Een ode aan Jacqueline van der Kloet, die tegenwoordig in de Keukenhof van Lisse en overal in de wereld furore maakt met haar ontwerpen van bollentapijten.

De tuin figureerde in het AVRO TV programma ‘Passie voor Tuinen’ in 1998, de opnames werden in 1997 gemaakt en Modeste Herwig schreef over de voortuin in haar boek ‘Voorbeeldige Voortuinen’.

Anekdote:

Meneer de Jong belde aan en schudde de collectebus voor mijn neus heen en weer.

Ik kende hem als oud werknemer van Gemeente Waterleiding en wist dat hij kwam collecteren voor de Hartstichting. Ik wilde net het geld in de collectebus doen, toen hij met open mond, happend naar adem, bijkans op zijn knieën viel en uitbracht: “Het is weer terug”.

Even was ik verward, maar ik begreep toen dat hij de tegelvloer bedoelde. Amsterdamse kleuren oker, rood en zwart tegelpatroon van hardgebakken tegels. Vanonder een laag tapijt, zeil plus een laag lijm vandaan gekomen.

Hij vertelde toen dat hij elke week aanbelde bij de opzichterwoning, binnengelaten werd door de terreinopzichter en in de voorkamer zijn zakje met weekloon in ontvangst nam.